

egyetlen hasznos módja-e a szakmai utánpótlás biztosításának a már több évvel ezelőtt végzett, a gyakorlatban dolgozó szakemberek visszahívása. Úgy tűnik, elsősorban a filozof jellegű társadalomtudományok esetében nem ez látszik követendő gyakorlatnak, hanem az, hogy a jövő filológus, történész stb. pályakezdő éveit ne valamelyik kisvárosi kollégiumában, esetleg egy nagyközség általános iskolájában töltse, hanem inspiráló szakmai közegben (s további fejlődése szempontjából bőségesen megtérül, ha legalább néhány hónapot vagy egy évet ebből külföldön tölt el).

Készséggel elismerem: a tükör, amelyet e cikkben a vidéki társadalomtudományi kutatások elé tartottam, torz. Eleve azzá vált általam, hogy nem a vidéki társadalomtudományi kutatások — kétségtelenül meglévő — szép eredményeinek felsorolására és méltatására vállalkoztam. Meggyőződésem ugyanis: az ügyet szolgáljuk akkor, ha kritikusan és önkritikusan számot vetünk nehézségeinkkel, őszintén és kendőzetlenül beszélünk gondjainkról. Annál könnyebb szívvel tehetjük ezt, mert a nehézségek áthidalásához, a gondok enyhítéséhez társadalmi összefogás, valamennyi érdekelt fél tevékeny, konstruktív szellemű közreműködése szükséges.

